www.aminnews.ir aminnewspaper1376

روزنامه سراسری و کثیرالانتشار صبح ایران

قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

aminnewsagency amine.mardom@yahoo.com

امین

چهارشنبه ۳۱ تیر ۱۴۰۵ / ۷ صفر ۱۴۴۸ هـ. ق / July 22 2026 / شماره ۷۲۷۳ / سال بیست و نهم

PDF Compressor Free Version

تأثیر «چندصدایی» بر فضای سیاسی کشور

شب تلخ رادارهای آمریکا در منطقه

یادداشت

بازخوانی ناگفته‌های عراقچی از یک شکاف امنیتی

نسیبه پیرایش

سیدعباس عراقچی در مصاحبه اخیر خود با جواد موگویی پرده از واقعیتی نگران کننده برداشته است. وجود یک حفره امنیتی که حملات ۹ اسفند و شهادت فرماندهان و مسئولان عالی رتبه را رقم زد. البته این موضوع تازگی ندارد. در جنگ دوازده روزه نیز شهادت فرماندهان ارشد نظامی که با گرای دقیق محل حضور آنها همراه بود، وجود این حفره امنیتی را آشکار کرده بود.

اما ظاهرا در فاصله بین جنگ دوازده روزه تا جنگ چهل روزه که حدود ۸ ماه می‌شود، تلاش‌های تیم‌های اطلاعاتی برای ترمیم این شکاف ناکام مانده است.

در چنین شرایطی در فضای سیاسی کشور بازار بدبینی و اتهام داغ داغ است. راه دوری نرویم. مدت‌ها است که موافقان مذاکره و مخالفان بستن تنگه، ستون پنجم معرفی می‌شوند و در مقابل مخالفان مذاکره، متهم به بازی در زمین دشمن هستند. اما آنچه در این مصاحبه، عراقچی به درستی به آن تاکید می‌کند این است که «حفره امنیتی» صرفا به معنای نفوذ، جاسوسی و سرقت اطلاعات نیست بلکه این حفره در «جهت‌دهی به تصمیم‌سازی‌ها» و مهم‌تر از آن در «جهت‌دهی به فضای روانی جامعه» عمل می‌کند.

این تاکید نشان می‌دهد که بدنه حاکمیت به عمق فاجعه در مهندسی تصمیمات واقف است؛ اما پرسش بزرگ این جا است که چه چیزی مانع از برخورد قاطع با این پدیده می‌شود؟

آیا ما با یک حفره سیستماتیک روبه‌روییم یا یک گسست تحلیلی مزمن بین بدنه کارشناسی و بدنه تصمیم‌گیر که فضا را برای اثرگذاری جریان‌های مخرب در خروجی‌های حکمرانی باز گذاشته است؟ برای نمونه کافی است به کارزار سنگ‌اندازی‌ها در مسیر مذاکرات اخیر نگاه کنیم. از زمان آغاز، جریانی خاص با ارائه تفسیری تقلیل گرایانه از پیامهای رهبری تلاش کردند تا سیاست نه به مذاکره را به گفتمان مسلط بدل کرده و افکار عمومی را در یک دو قطبی کاذب گرفتار کنند. هدف از این پروپاگاندا، صرفا تقابل سیاسی نیست بلکه دقیقا فلج کردن قدرت تصمیم‌گیری کشور است. در واقع این دو قطبی‌سازی، خود یکی از پیامدهای همان حفره امنیتی است که در قالب جنگ روانی، فضای تنفس را برای مذاکره کنندگان تنگ می‌کند تا پیش از هر کنشی، در تله‌ی واکنش‌های هیجانی داخلی گفتار شوند.

در اینجا پرسش اصلی این است: آیا کنشگران تریبون‌دار که با نقاب انقلابی‌گری، فضای تصمیم‌گیری را متشنج می‌کنند آگاهانه در زمین نفوذ بازی می‌کنند یا خود قربانی‌اند؟ پاسخ به این پرسش بر عهده مسئولان امر است اما پر واضح است که بحران عقلانیت این حفره را عمیق‌تر می‌کند. آنجا که تفکر راهبردی، قربانی هیجان و تعصب می‌شود.

وقتی تشخیص منافع ملی و درک ضرورت‌های زمانه، جای خود را به واکنش‌های لحظه‌ای و هیجانی می‌دهد، دستگاه تصمیم گیری کشور نه توسط دشمن بیرونی که توسط فضای مسموم داخلی فلج می‌شود.

در نهایت باید گفت که بزرگترین حفره نه در مرزها بلکه در لایه‌های تصمیم‌گیری ما قرار دارد؛ جایی که هیجان جای عقلانیت را گرفته است. پر کردن این حفره بیش از آنکه نیازمند ابزارهای امنیتی باشد، نیازمند بازگشت به «عقلانیت سیاسی» و خروج از «دوقطبی‌های مصنوعی» است.

ایران خواستار سیاست «تحمل صفر» در برابر حمله به تأسیسات هسته‌ای شد

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با صدور بیانیه‌ای در پی حمله تجاوزکارانه آمریکا به محل ساخت نیروگاه هسته‌ای کارون در دارخوین، از جامعه جهانی خواست سیاست «تحمل صفر» را در برابر حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان اتخاذ کند.

در این بیانیه آمده است: در ساعات اولیه صبح ۲۸ تیر ۱۴۰۵، آمریکا در یک اقدام تجاوزکارانه دیگر، تعدادی موشک به سمت محل ساخت نیروگاه هسته ای کارون (دارخوین) که نماد عزت و خودکفایی علمی ملت ایران است، شلیک کرد. این حمله که هجدهمین موج از اینگونه حملات علیه اماکن و تأسیسات هسته ای صلح آمیز تحت پادمان ایران از آغاز تجاوزات مشترک آمریکا و رژیم اسرائیل در خرداد ۱۴۰۴ است، شاهد روشن دیگری مبنی بر این است که این اعمال نادرست بین المللی با هدف نابودی تمام زیرساخت های غیرنظامی یک کشور فقط به خاطر مقاومت قوی آن در برابر ظلم و رد «تسلیم بی قید و شرط»، انجام می شود. این حملات همچنین بار دیگر تأیید می کند که همه روایت های متجاوزان تحت عناوینی نظیر نگرانی های مربوط به اشاعه، چیزی جز دروغ، اطلاعات نادرست و فریب برای توجیه اهداف نامشروع‌شان نیست.

این بیانیه می‌افزاید: چنین حملاتی، به‌عنوان نقض های ماهوی ممنوعیت تجاوز که یک قاعده آمره

در حقوق بین الملل است، بسیار نگران کننده است، به ویژه با توجه به اینکه حمله به مراکز و تأسیسات هسته ای صلح آمیز و تحت پادمان، خصوصا به علت عملکرد نادرست نهادهای بین المللی مرتبط، در حال عادی شدن است. در حالی که مماشات با متجاوزان، از جمله از طریق سکوت و انفعال، اساسا آنها را تشویق و جسورتر می کند تا تجاوزات بیشتری را با تناوب و وحشی گری افزونتری انجام دهند، واضح است که تداوم این روند خطرناک و در عین حال پرشتاب، به توسعه اقتصادی جهانی آسیب خواهد زد و اعتماد و اطمینان کشورها را برای استفاده مطمئن از علوم و فناوری هسته ای برای اهداف صلح آمیز کاهش خواهد داد. این امر بر لزوم اقدام فوری جامعه بین المللی دولت ها و همچنین نهادهای بین المللی مرتبط، به ویژه شورای امنیت سازمان ملل و آژانس بین المللی انرژی اتمی در محکومیت شدید چنین حملاتی و اتخاذ اقدامات مؤثر علیه آنها که نقض اساسی اصول اساسی حقوق بین الملل و نیز منشور سازمان ملل و اهداف و مقاصد پیمان منع گسترش سلاحهای هسته ای و اساسنامه آژانس بین المللی انرژی اتمی هستند، تاکید می‌کند. جمهوری اسلامی ایران به طور مستمر با آژانس در تماس است و در این راستا، در ۲۸ تیر ۱۴۰۵، معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران در نامه ای به مدیرکل آژانس اتخاذ اقدامات مؤثر و مناسب در برابر چنین تجاوزاتی که یکپارچگی و اعتبار هنجارهای جهانی منع گسترش سلاح های هسته ای را به خطر می اندازد را خواستار شدند.

خرید فراب تکمه ۲، ۴، ۸، ۱۶ گیر

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۵/۱

شرکت مطالبات برق منطقه آزادبندر طی برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید فراب تکمه ۲، ۴، ۸، ۱۶ گیر به شرکت های واجد شرایط از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به شماره ۱۴۰۵/۱ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setad.ir دعوت می نماید. متقاضیان جهت اطلاعات بیشتر به آگهی منتشره در سایت شرکت مطالبات برق منطقه آزادبندر به آدرس www.mdz.ir مراجعه نمایند.

نوبت اول

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی یک مرحله ای شرکت گاز استان گیلان – شماره ۱۸/م/۱۴۰۵

۱-دستگاه مناقصه گزار: شرکت گاز استان گیلان
۲-نشانی دستگاه مناقصه گزار: رشت- پارک شهر- خیابان ملت- خیابان شهید سیادتی- شرکت گاز استان گیلان
۳-موضوع مناقصه: اجرای عملیات بازسازی خطوط شبکه و انشعاب و تاسیسات شهرستان رودسر (۲۴)
۴-مبلغ برآورد اولیه و مدت پیمان: ۱۰۰/۲۰۲/۴۵۵/۳۹۵ ریال - مدت پیمان: ۳۶۰ روز
۵-نوع و مبلغ تضمین: ضمانتنامه بانکی یا واریز نقدی به شماره شبا حساب IR۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ به شناسه واریز ۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ بانک مرکزی یا یکی از تضامین معتبر در آیین نامه شماره ت ۵۰۴۵۹/۱۲۲۳۴۰۲ ه مورخ ۹۳/۹/۲۲ به مبلغ ۵/۰۱۰/۲۲۲/۷۷۰ ریال
۶-آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی: تا ساعت ۱۹ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۰
۷-آخرین مهلت بارگذاری پاکات ارزیابی: تا ساعت ۱۹ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۴
۸-زمان بازگشایی پاکات مناقصه: پس از ارزیابی در سامانه ستاد اعلام می گردد.
۹- مناقصه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) انجام می پذیرد.
۱۰-شماره (تلفکس) تماس: ۰۱۳-۳۳۳۳۶۰۸۶ دفتر امور پیمانها
* دستورالعمل ارزیابی مالی و تعیین کمترین قیمت متناسب در مناقصات وزارت نفت اجرا می‌شود *
*دارا بودن گواهینامه صلاحیت پیمانکاری در رشته " نفت و گاز " الزامی است *
تذکر مهم: قیمت‌ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
این آگهی در سایت شرکت گاز استان گیلان http://www.nigc-gl.ir قابل رویت میباشد.

شناسه آگهی: ۲۲۳۱۷۱۰

روابط عمومی شرکت گاز استان گیلان

دعوای جدید صلح طلبان و تندروها

*عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه

در فضای سیاسی ایران به تازگی میان کسانی که خواستار پایان جنگ هستند و کسانی که جنگ با امریکا را ضروری می دانند، دعوای جدیدی شکل گرفته است. صلح طلبان بر این باورند که رفتارها و خواسته های افراطی برخی از تندروها که نفوذ و قدرت قابل توجهی در بخشهای مختلف نظام دارند، سبب شروع مجدد جنگ شد. تندروها در مقابل تاکید می کنند که ایران مفاد تفاهم نامه را نقض نکرده است و این امریکا بود که با نقض تفاهم نامه، ایران را وادار به واکنش کرد.

در این میان، مقامات رسمی کشور و دستگاه دیپلماسی ایران طبیعتا باید از موضع ایران در عرصه ی بین المللی دفاع کرده و اقدامات نظامی ایران را در تنگه ی هرمز توجیه کنند.

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ی پیشین ایران، به تازگی مقاله ای در مجله فارن افرز منتشر کرده است و خواستار توقف جنگ شده است. او نوشته است که تفسیرهای متفاوت دو طرف از بندهای تفاهم نامه عاملی بود که سبب از بین رفتن آن شد. در حالی که ایران بند مربوط به تنگه ی هرمز را چنین تفسیر می کرد که امریکایی ها به ایران اجازه خواهند داد که مدیریت تنگه را به دست بگیرد و با کشورهای منطقه به ویژه عمان برای انجام این کار رایزنی کند، طرف امریکایی باور داشت که پس از گشودن تنگه، نیازی به رعایت ترتیباتی که ایران وضع می کند، ندارد.

این بند تفاهم نامه، حاصل کشمکش های فراوان در فضای داخلی ایران بر سر مسئله تنگه ی هرمز است. تیم مذاکره کننده ای که به ریاست قالیباف با امریکا به توافق رسید، به این نکته آگاه بود که باز شدن بی چون و چرای تنگه در ایران مورد پذیرش قرار نخواهد گرفت و ایرانی ها پذیرش چنین چیزی را مساوی با شکست خود می دانند.

برخی گزارش ها در رسانه های امریکایی تاکید می کنند که واشنگتن نمی تواند از طریق حمله ی نظامی بر اراده ی سیاسی تهران اثر بگذارد و چاره ای جز بازگشت به مذاکره با ایران ندارد. به نظر می رسد آمریکایی ها از اینکه بتوانند با نظام مستقر در ایران به توافق برسند، ناامید شده اند. روزنامه ی کیهان نیز بر این نکته تاکید می کند که اختلافات دو کشور با مذاکره حل نمی شود و یکی از دو طرف باید از اصول خود بگذرد.

برخی به این نتیجه رسیده اند که امریکا قصد دارد نظام را در ایران تغییر دهد و این کار را تنها راه پیشبرد منافع و خواسته های خود در منطقه، از جمله تضمین باز ماندن تنگه ی هرمز می داند. در دوران جنگ چهل روزه نیز رسانه های ایرانی تاکید می کردند که ترامپ به دلیل باور به امکان تغییر رژیم در ایران دست به حمله به کشورمان زد و زمانی که دید این امر میسر نیست، ناچار شد آتش بس را بپذیرد. با این حال، همین رسانه ها تاکید می کنند که قصد امریکا از مذاکره نیز همان تغییر رژیم در ایران است.

اما ظریف این دو ایده را در مقابل هم قرار می دهد: امریکا یا برای تغییر رژیم در ایران خواهد جنگید یا با نظام مستقر در ایران، توافق خواهد کرد. او نوشته است که واشنگتن قادر به حذف نظام سیاسی ایران نیست. تنها از مسیر دیپلماسی، دستیابی به یک توافق صلح نوین و شگل گیری یک ساختار امنیتی منطقه ای و درون زا است که توسط کشورهای منطقه برای کشورهای منطقه ساخته می شود و ایالات متحده مجالی می یابد که توجه خود را به دیگر نقاط معطوف سازد.

مشکل این است که ظریف راه حل جدیدی برای مشکل ندارد. ایران یک بار مسیری را که او پیشنهاد می دهد در جریان تفاهم نامه ی صلح اسلام آباد پیش گرفته بود اما به اذعان خود او، این تفاهم نامه از همان ابتدا محکوم به شکست بود.

ایران می تواند خواستار آن شود که کشورهای منطقه برای طراحی سازوکاری جدید در مدیریت تنگه با آن همکاری کنند اما پذیرش این مسئله از جانب امریکایی ها نمی تواند آنها را وادار به خروج از خلیج فارس کند که خواسته ی اصلی ایران در رابطه با تنگه ی هرمز است.